

loven for Overskridelser af anslaaede Bevil-linger i samme Forhold som ved andre Be-
villinger. Udvalget slutter sig til denne
Henstilling.

I øvrigt indstiller Udvalget i Overens-
stemmelse med Statsrevisorerne, at Stats-
regnskabet for Finansaaret 1917—18 god-
kendes.

Statsrevisorerne har endvidere afgivet
Betænkning over Aandssvageanstaltens
Regnskaber for Finansaaret 1917—18, Op-
dragelsesanstalten „Himmelbjerggaarden“s
Regnskab for Finansaaret 1917—18, de af
Stiftsøvrighederne aflagte Regnskaber over
de til kirkelige Formaal henlagte Midler
for Finansaaret 1916—17 og for første
Gang over Regnskabet for Finsens Lys-
institut for Finansaaret 1917—18. Revi-
sorerne har ikke fundet noget at udsætte
paa disse Regnskaber, men de finder det
betænkeligt, at Finsens medicinske Lys-
institut virker med et mægtigt og stadig
stærkt stigende Underskud. Der oplyses
saaledes, at Underskuddet i Regnskabs-
aaret 1917—18 har været 169 860 Kr. 77
Øre, og at Regnskabet for Finansaaret
1918—19, som Statsrevisorerne har haft
Lejlighed til at gøre sig bekendt med, ud-
viser et Underskud paa 391 187 Kr. 17 Øre,
altsaa er Underskuddet for de to Finans-
aar 561 047 Kr. 94 Øre. Underskuddet er
dækket ved et Laan i Privatbanken, til
hvilken Instituttet den 1. April 1919 skyldte
682 455 Kr. 53 Øre. Det er naturligvis
ikke uden Grund, Revisorerne henleder
Opmærksomheden paa, at et saadant Un-
derskud er til Stede, da Finsens Lysin-
stitut nu er et selvstændigt Institut, der skal
føre eget Regnskab. Det er selvfølgelig
nødvendigt, at der tilvejebringes saadanne
Forhold, at Instituttet ikke stadig kommer
i større og større Gæld, hvad enten det nu
skal ske ved, at der skaffes Indtægter fra
anden Side, eller at Staten maa give for-
øget Tilskud.

Med disse Bemærkninger skal jeg ind-
stille Statsregnskabet for 1917—18 til God-
kendelse.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan
indskrænke mig til to korte Bemærkninger.
Den ene angaar Udvalgets Henstilling om,
at „det i Henhold til Lønningslovens § 48

oprettede Lønningsraads Erklæring ind-
hentes, naar der i Fremtiden rejses Tvivl
om den rette Beregning af en Tjeneste-
mands Løn eller Pension“. Jeg skal her-
til sige, at Forholdet er dette, at naar
der i et Ministerium rejses Spørgsmaal
om en Lønning eller Pension, gaar
dette Spørgsmaal til Finansministeriets
3die Departement, som afgør Spørgsmaalet.
En Tvivl kommer der derfor ikke op, thi
Finansministeriet anser sin Afgørelse for
den endelige. Der er naturligvis Mulighed
for, at det andet Ministerium ikke vil hen-
holde sig til den af Finansministeriet givne
Erklæring eller Fortolkning; i saa Fald
plejer det atter at henvende sig til Finans-
ministeriet, som da, saaledes foranlediget,
tager Spørgsmaalet op til fornyet Over-
vejelse, og den derefter truffne endelige
Afgørelse plejer det andet Ministerium at
rette sig efter. Anden Tvivl kan der
egentlig ikke opstaa om disse Spørgsmaal.
Hvis der senere under Statsrevisionens
Behandling af Sagen opstaaer Tvivl om,
hvorvidt den af Finansministeriet truffne
Afgørelse er rigtig, kan dette jo ikke give
Anledning til, at der indhentes en Erklæ-
ring fra Lønningsraadet. Jeg vil dog ogsaa
advare imod at give Lønningsraadet en alt
for stor Myndighed og at udvide dets Virk-
somshedsomraade alt for stærkt, thi det er
dog naturligt, at det først er Regeringen
og dernæst Rigsdagen, som afgør alle saa-
danne Spørgsmaal.

Den anden Bemærkning, jeg har at
gøre, angaar, hvad saavel Statsrevisoratet
som Udvalget gennem dets ærede Ordfører
(N. C. Christensen) har udtalt om Statens
Regnskabsvæsen og Bogholderi. Finans-
ministeriet har været opmærksomt paa de
Ulemper og paa de mindre heldige For-
hold, som paa Grund af, at Bogholderiet
og Regnskabsvæsenet støtter sig til gamle
Forordninger, efterhaanden har indsneget
sig, og man har ogsaa tænkt sig, at disse
Forhold skulde forbedres. Jeg kan ikke
tro, at dette kan ske paa anden Maade
end ved Nedsættelse af en Kommission,
og Statsrevisoratets og Udvalgets Udtalel-
ser her — ogsaa Udtalelsen angaaende
Særregnskabet — kan kun tilskynde mig
til at tage denne Sag op til Behandling
paa denne Maade.